

fængslet sammen med hende, samme Morgen var blevet løsladt; og da i det samme Mrs. Pankhurst traadte ind og rolig indtog den tomme Stol, vilde Jublen næsten ikke tage Ende. Baade hendes og Annie Kennes Taler blev modtaget med stormende Bifald. Dette brød løs paany, da derefter Kassereren, Mrs. Pethick Lawrence, bekendtgjorde, at »Selvfornægtelsesugen« havde indbragt over 2,500 Lst.*), og da hun derpaa opfordrede Forsamlingen til at yde Bidrag og selv lagde for med 1000 Lst. (18,000 Kr.), som Bidrag fra hende og hendes Mand, strømmede der ind med rede Penge og tegnede Bidrag, saa Indsamlingen indbragte over 6,000 Lst.

*) ca. 45,000 Kr.

»The Daily News« siger om dette Møde: »Det var en hel Aabenbaring; vi er ikke sikre paa, at det ikke vil vise sig at være en historisk Begivenhed.«

Det næste store Møde er berammet til d. 26. Maj i St. James's Teater, og for den 21de Juni er der allerede planlagt en Massedemonstration i Hyde Park, hvor alle Bevægelsens Ledere vil tale fra 20 Talerstole.

»The National Women's Social and Political Union« har Hovedkontor, 4, Clements Inn, Strand, London. Unionens Organ, »Votes for Women«, der er Mærnedssblad med et lille ugentligt Suppleringsblad, redigeres af Frederic og Emmeline Pethick Lawrence.

Et Kvindeværn — en Kvindesag.

Allerede for en Del Aar tilbage er man overalt i den civiliserede Verden begyndt at realisere en meget smuk Tanke: at danne et Værn for rejsende unge Piger, saaledes, at hvorsomhelst en ung Pige træder ud paa en Jernbanestation eller gaar i Land fra et Skib, vil hun finde en Kvinde, rede til at tage sig af hende og hjælpe hende til Rette i de fremmede Omgivelser. Hvilken betryggende Følelse maa det ikke være for de hjemmeverende Forældre at vide, at hvorsomhelst deres kære, unge Datter færdes i de fremmede Lande, vil hun være omgivet af en Garde af venlige Mennesker, hos hvem hun kan søge Vejledning og Oplysning, saa at hun beskyttes mod at falde i Hænderne paa Folk, der vil udnytte hendes Uerfarenhed og Ukendskab med de fremmede Forhold.

Forskellige internationale Forbund saavel fra jødiske, katolske, som ogsaa fra protestantiske Lejre har i en Række af Aar arbejdet paa at fuldstændiggøre et saadant Værn. Folk, der har rejst en Del i Udlandet, vil i en Del Byer have lagt Mærke til Kvinder, som, kendelige paa et eller andet Mærke, har taget sig af ankommande unge Piger paa Stationerne. Men for at Systemet skal kunne virke tilfredsstillende, er det nødvendigt, at alle Lande i saa stort Omfang som muligt indretter et

stadigt Tilsyn ved ankommende Tog og Skibe, og ved de internationale Forhandlinger, som er ført mellem Nationalkomiteerne til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel, har alle Komiteerne forpligtet sig til at virke for Planens bedst mulige Udførelse.

Den danske Nationalkomité har hidtil ikke haft Lejlighed til at kunne udrette noget paa dette Punkt, og den vil fremdeles være afskaaret fra at kunne opfylde den Forpligtelse, den har paataget sig, saafremt ikke københavnske Kvinder i stort Tal vil melde sig til hver for sig at udføre et ganske lille Medarbejde paa dette Omraade. Jeg føler mig overbevist om, at der findes overordentlig mange yngre og ældre Kvinder i København, der gerne vilde udføre et eller andet personligt Arbejde i Menneskekærlighedens Tjeneste, de ved blot ikke, hvor de skal tage fat, eller til hvem de skal henvende sig. Her er en Lejlighed, hvor en Kvinde med ringe Opofrelse af Tid og Kræfter kan gøre et smukt Arbejde.

Det gælder om, at der ved Ankomsten her til København af Skibe fra Udlandet, altid kan findes en Kvinde parat til at vejlede unge ankommende Piger. Skibene ankommer til forskellige Tider paa Dagen. Hver Kvinde kan faa sin bestemte An-